

centre d'innovation
et de design
au Grand-Hornu

paddle chair © Photo Crusio

Persbericht

Benoît Deneufbourg.

Process

21.10.18 → 03.02.19

Als internationaal platform, is het CID - het innovatie- en designcentrum in Grand-Hornu, een evident uitstalraam voor Belgische ontwerpers. Velen van hen hebben er hun eerste monografische tentoonstelling gekregen: Big-Game, Nicolas Bovesse, Marina Bautier, Charles Kaisin, Sylvain Willenz, Jean-François D'Or, Chevalier-Masson en anderen. Van 21 oktober tot 3 februari toont het CID de eerste solotentoonstelling van Benoît Deneufbourg.

Hij werd geboren in 1977 in La Louvière en studeerde in 2001 af als binnenhuisarchitect aan Saint-Luc (Brussel).

Hij woont en werkt in Brussel. Zijn interesse voor materialen en productieprocessen bracht hem ertoe om naar efficiënte oplossingen te zoeken, gekenmerkt door een grote eenvoud, op het vlak van meubels, verlichting, objecten, scenografie en interieurontwerp. Met discretie en zonder overhaasting ontwikkelde hij een bescheiden maar coherente collectie van sober en functioneel design voor een vriendelijke leefwereld.

Het eerste deel van de tentoonstelling staat stil bij producten die door de ontwerper ontwikkeld werden als experiment of in functie van verschillende merken. De stoelen Paddle [Cruso], Crossing [Interni Editio] en Donald, de tafels Twist [Interni Edition] en BXL [XLboom], de lampen Pipeline en la Liseuse [Macrolux], de Sticks-kapstok [Normann Copenhagen] hebben een discrete plaats verworven in het landschap van Belgische designklassiekers van na 2010. Zoals de titel van de tentoonstelling aangeeft, heeft Benoît Deneufbourg het proces willen illustreren dat gepaard gaat met de creatie van elk stuk design. Schetsen, plannen, monsters, prototypes illustreren het proces met zijn experimenten, tests, twijfels, keuzes, van het idee tot het eindproduct. Met gulheid nodigt de designer het publiek uit om inzicht te krijgen in de ontwikkeling van de hele productieketen.

Voor de gelegenheid hebben het CID en het Centre Keramis [La Louvière] de handen in mekaar geslagen om een collectie kantoorobjecten in keramiek te ontwikkelen, ontworpen door Benoît Deneufbourg. Deze aanpak maakt het mogelijk om, naast het individuele talent van de ontwerper, ook de knowhow van een lokale partner in de verf te zetten.

Het tweede deel van de tentoonstelling is gewijd aan Benoît Deneufbourgs werk als interieurarchitect. Dat is een praktijk die tot nu toe weinig erkenning heeft gekregen van culturele instellingen, maar die steeds meer belangstelling krijgt als zelfstandige discipline. Plannen, tekeningen, monsters, onderzoek en reflectie documenteren de projecten die hij realiseert, meestal in nauwe samenwerking met Kelly Claessens [La Fabrika]. Voor zijn tentoonstelling reageerde hij op een fictieve opdracht: het ontwerp van een kunstenaarswoning in Grand-Hornu. De ontwerper maakte ook een oefening op schaal 1:1: de renovatie van het cafetaria van Grand-Hornu. Dankzij de creatie van een podium hebben de gebruikers weer zicht op het buitenplein, kunnen zij de tafels plaatsen naar gelang de behoefte (picknicks, vergaderingen, koffie, informele ontmoetingen, workshops) en kunnen zij genieten van tijdelijke tentoonstellingen van kleine artistieke voorwerpen die in een door de ontwerper ontworpen grote plank/reling worden geplaatst. De stoelen werden gekozen uit de collectie van het Belgische Declercq in Comines, gespecialiseerd in de productie van stoelen voor scholen. De gerecupereerde vloer werd geleverd door Rotor. Deze keuzes weerspiegelen de waarden die Benoît Deneufbourg en het CID delen: de vermindering van de ecologische voetafdruk en de tussentijdse kosten, de strijd tegen het afval, het hergebruik van afgedankte materialen en de samenwerking met lokale bedrijven. Waarden die hen in staat hebben gesteld om relevante oplossingen te vinden in het kader van verschillende eerdere scenografische samenwerkingen zoals *L'éloge de l'heure* en *Halte à la croissance!*

LOOPBAAN

- 1977: born in La Louvière, Belgium
- 1995/1997: studied architecture at La Cambre Brussels - Belgium
- 1997/2001: studied interior design at ESA- Brussels – Belgium
- 2001/2003: assistant for designer Xavier Lust (Brussels, Belgium)
- 2004: Benoit Deneufbourg opens his design studio in Brussels (Belgium)
- 2010: Kelly Claessens opens the furniture shop La Fabrika. Together they collaborate on interior design projects
- 2012/2016: teaches at ESA Saint-Luc High School of Art and Design (Brussels, Belgium)
- Since 2014: teaches at ENSAV La Cambre (Brussels, Belgium)

AWARDS

- 2005: nominated for « Prix à l'INNOVATION Marc Charras-Ville de Saint-Étienne» for Pivo_table
- 2010: jury award for Twist at “Les découvertes”

TENTOONSTELLINGEN

2017

- Milan Furniture Fair - Belgitude (Italy)
- Milan Furniture Fair – SaloneSatellite. 20 Years of New Creativity (Italy)
- IMM - The Mad Office (Cologne, Germany)

2013

- Mube - A Matéria das Nuvens (Sao Paulo, Brazil)
- Milan Furniture Fair - The Toolbox (Italy)
- Stockholm Furniture Fair - Mad About Chairs (Sweden)

2012

- Biennale Interieur - MAD about Chair (Kortrijk, Belgium)
- Reciprocity Design Liège - Memorabilia (Belgium)

2011

- Milan Furniture Fair - Belgium is Design (Italy),
- Stockholm Furniture Fair (Sweden)

2010

- “Belgium is Design. Design for Mankind” (Grand-Hornu, Belgium)
- “Fighting the box” - La Centrale électrique (Brussels, Belgium)

2009

- Design Vlaanderen - De Nieuwe Oogst (Brussels, Belgium)
- DMY - Designmai (Berlin, Germany)
- Milan Furniture Fair - Exhibition in Atelier A1 (Italy)

2008

- DMY - Designmai (Berlin, Germany)
- Milan Furniture Fair - SaloneSatellite (Italy)

2007

- DMY - Designmai (Berlin, Germany)
- Milan Furniture Fair - SaloneSatellite (Italy)

2006

- Designed in Brussels - installation from atelier a1 (Belgium)
- Saint-Étienne design biennale (France)
- La Verrière Hermès (Brussels, Belgium)
- DMY - Designmai (Berlin, Germany)

2005

- Prix du Jeune design belge - Galerie Usage Externe (Brussels, Belgium)
- DMY-Designmai (Berlin, Germany)

TOT HET LAATSTE DETAIL

Tussen het 'super-normal' van Jasper Morrison en Naoto Fukasawa en de afgemeten en eerlijke innovatie van de gebroeders Bouroullec ontplooit Benoît Deneufbourg sinds 2005 coherente, afgewogen en discrete activiteiten op het gebied van productdesign, binnenhuisarchitectuur en scenografie.

Het verloop van zijn studies - eerst architectuur, dan interieurarchitectuur met een belangrijke nadruk op productdesign - is hem daarbij van nut: het object buiten zijn context, geplaatst op een sokkel, interesseert hem niet. Zijn ontwerpen bestaan dankzij hun gebruik en dankzij de omgeving, omdat ze voortkomen uit een proces dat zowel erg technisch als erg menselijk is. Zijn objecten bieden zich op evidente manier aan de gebruikers aan en geven hen de mogelijkheid om ze zich eigen te maken.

In het design van Benoît Deneufbourg krijgt het object terug een zuivere relatie met de gebruiker. Zonder uiterlijk vertoon vervullen zijn producten hun primaire taak: vereenvoudigen, rationaliseren en vooral inspelen op een behoefte door het verbeteren van een hele reeks voorwaarden die vaak veel verder gaan dan vorm en functie. Om op die manier een uitgebalanceerd object te creëren dat een esthetisch genot overbrengt dat onlosmakelijk verbonden is met onze rituelen en onze levensomgeving.

Objecten zijn instrumenten van interactie, die in permanente dialoog staan met de gebruiker en met de ruimte eromheen die gevuld is met andere objecten. Vandaar de keuze van de ontwerper om zijn activiteiten te optimaliseren door productdesign en interieurarchitectuur met elkaar te verbinden. En, zou ik eraan willen toevoegen, dankzij een belangrijke gevoeligheid en nieuwsgierigheid ten opzichte van menselijke relaties - een essentieel ingrediënt in het werk van een ontwerper.

Zijn design is no-nonsense, direct, praktisch, relevant, en heeft toch een zekere lichtheid die het een waarde geeft die vandaag zeldzaam wordt: een stille kracht die ons dichterbij het object brengt, ons verhoudt van theoretische tierlantijntjes en ons in staat stelt volop van de ervaring te genieten, ver van elk intellectualisme. Een hele opluchting!

In een tijdperk van cultureel voyeurisme en superlatieven (alles is wow, super, subliem), waarin emoties agressief in het publiek worden gegooid om impact te hebben, brengt Benoît Deneufbourg ons terug naar een eenvoudig design.

Zijn ontwerp genereert designproducten zonder de pretentie om kunst te maken en zonder de noodzaak om zich een "hogere" status aan te meten. Integendeel, de ontwerper bewerkt de zin van het object en zijn toegankelijkheid op logische en eenvoudige manier - de esthetiek van de logica zoals gedefinieerd door Bruno Munari. En bovenal baseert hij zijn ethiek op een schaarsheid van middelen die

het project en het proces altijd moet leiden naar duurzame en ecologische oplossingen/producten in brede zin: in termen van aanpasbaarheid, efficiëntie en functionaliteit, van hoeveelheid van te assembleren onderdelen, van assemblagemethodes en behandeling van materialen. Zonder het respect voor de gebruiker en de gebruikscontext, de productiekosten en de verkoopprijs te vergeten. Van het geheel tot het detail, van het detail tot het geheel, in een eeuwig en onmiddelijk heen en weer, zoals dat aan de basis ligt van het beroep van ontwerper.

Een paar maanden voor zijn persoonlijke tentoonstelling in Grand-Hornu ontmoette ik Benoît. Op het ideale moment, want de ontwerper bevond zich nog in een fase van reflectie op en observatie van zijn werk, wat ons toeliet ons gesprek niet zozeer te richten op de verschijnen dan wel op het wezen ervan.

Giovanna Massoni - Is een tentoonstelling een eerbetoon of een verantwoordelijkheid?

Benoît Deneufbourg - Het is meer een keerpunt in mijn professionele leven, een scharniermoment dat ik wil aanwenden zodat het kan leiden tot andere dingen.

GM - Hoe ga je dit als middel gebruiken?

BD - Het is een kans om mijn activiteiten uit te leggen, in plaats van er alleen maar een vitrine voor mijn producten van te maken. Ik zal de gelegenheid natuurlijk gebruiken om bestaande stukken te tonen, maar zonder ze op een sokkel te plaatsen. Ik wil het proces erachter naar voor brengen, de creatie van een project, via het tonen van de evolutie door middel van prototypes, door uit te leggen aan het publiek hoe ik tot het afgewerkte object kom. De tentoonstelling is opgevat als een wandeling door mijn verschillende werkwijzen en domeinen van activiteiten en laat zien hoe deze werelden met elkaar verweven zijn, waardoor er een essentiële complementariteit ontstaat in mijn visie op design in de brede zin.

GM - Is er een duidelijke evolutie in je design?

BD - Ook al hou ik niet van veralgemeningen: ik beperk me niet tot één bepaalde techniek. Je kan stellen dat mijn methode zich telkens aanpast aan het type van product, de aard van de bestelling en de productiecapaciteit van de klant. Elk product volgt een weg die afhankelijk is van verschillende technische beperkingen en van de briefing van de uitgever.

GM - Hoe kan de complexiteit van het werk van de ontwerper gevisualiseerd worden?

BD - Een belangrijk deel van de tentoonstelling gaat over mijn activiteit als productontwerper en wordt getoond aan de hand van een "werkcel". Het doel is om de fasen te communiceren die voorafgaan aan het voltooide object, het proces en de gekozen oplossingen tijdens mijn onderzoek. Een zeer pragmatisch onderzoek dat het object als geheel omvat. Inclusief de verborgen details, de fouten, de projecten die door mijn klanten worden afgewezen, en de evolutie van het idee zoals het wordt gevoed door compromissen, professionele en menselijke uitwisselingen. Bewegingen heen en weer die volgens een bepaalde richtlijn verlopen.

GM - Wat is die richtlijn?

BD - Ik creëer eenvoudige objecten: niet minimalistisch, maar eerder toegankelijk, logisch, die intuïtief en natuurlijk te vatten zijn, zonder theoretische bovenbouw. De keuze van elk element van het object heeft een functie, is relevant. Het zijn niet zomaar elementen die gecombineerd worden om vorm te geven aan een decoratief element.

GM - Hoe zou je je positie in het kader van het hedendaags design beschrijven?

BD - In mijn professionele relaties zoek ik niet naar kwantiteit, maar naar kwaliteit. Ik werk graag samen met een beperkt aantal bedrijven en merken - zonder me al te veel zorgen te maken over hun bekendheid - en ontwikkel samen productlijnen. Continuïteit is mijn doel. Een goede relatie met iedereen is het allerbelangrijkste.

GM - Design is een leerproces?

BD - Uiteraard, de hele tijd. België, Engeland, de Scandinavische landen... Fabrikanten, uitgevers, industriëlen of ambachtslieden... Het is de diversiteit die interessant is, en niet alleen de ontmoeting van die verschillende culturen, maar ook de mogelijkheid om telkens nieuwe productiemethoden [van serie tot ambacht], nieuwe technieken, nieuwe markten te ontmoeten en aan te leren.

GM - Het werk van de ontwerper stopt niet bij het ontwerpen van een object. Hoe zou je dit beroep kunnen definiëren?

BD - De ontwerper is een spons die alle informatie over de vervaardiging van een object en het gebruik/de functie ervan moet absorberen. Als je met bedrijven werkt: hoe nauwkeuriger en gedetailleerder de briefing is, hoe beter het resultaat.

GM - Is het vermogen om te observeren, om te luisteren en vooral om verbanden te leggen onontbeerlijk in het vak van ontwerper?

BD - Ja, maar ook het technisch meesterschap. De techniek van het assembleren, de kennis van de materialen, de logica achter de assemblage van twee stukken hout, en dat alles zonder dat het een fortuin kost. Dus constante aandacht voor de productiemethode, voor de industrialisatieprocessen die specifiek zijn voor elk bedrijf... Dat alles moet deel uitmaken van het proces: we moeten een object bedenken dat zich kan aanpassen aan een adequate productie.

GM - Connecteren, verbinden, koppelen en contextualiseren. Deze termen drukken een fundamentele kant van je ontwerp uit: de passie voor montageoplossingen en zelfs de zorg voor de verborgen kanten van uw objecten.

BD - Het detail, de technische oplossing, de processen die telkens weer ontwikkeld worden om de onderdelen te assembleren, met respect voor de vorm en de materialen... Het is precies dat wat me interesseert in het ontwerp van een product. Het is een kwestie van schaal. Ik beoefen interieurontwerp en design op een complementaire manier, maar het is vooral op het gebied van productdesign dat ik me kan concentreren op detail, techniek en afwerking.

GM - Ik heb altijd gedacht dat de sleutelrol van een ontwerper erin bestond om oplossingen te vinden, vooral tijdens de productiefase van het product. Bent u daarmee akkoord?

BD - De directe relatie met de verschillende productiefasen is essentieel. Ik wil altijd, zo nodig, controle houden over het object, en dialogeren met de fabrikanten, leren en uitwisselen. Mijn taak is niet beperkt tot het maken van schetsen, mijn taak is om de dingen tot het laatste detail te realiseren.

Giovanna Massoni

DE UITVINDING VAN RUIMTES

Al aan het einde van de 19e eeuw hielden veel architecten zich bezig met de inrichting van hun woningen en gebouwen, vaak tot in de kleinste details. België kende enkele opmerkelijke totaalontwerpers. Victor Horta, Paul Hankar, Henry van de Velde, Huib Hoste, Herman De Koninck en vele anderen ontwierpen meubels, verlichting, accessoires en textiel om omgevingen te creëren die totaalkunstwerken vormden. Het beroep van binnenhuisarchitect heeft in België een bijzonder rijke en originele ontwikkeling doorgemaakt. Hoewel het diploma van binnenhuisarchitect wettelijk erkend is, is het beroep nog altijd niet beschermd. Het is slecht omschreven, de definitie ervan vaag en de grenzen fluctuerend.

Benoît Deneufbourg voelde zich na zijn architectuurstudie aan La Cambre aangetrokken tot projecten op een andere schaal. Hij overwoog zich in te schrijven aan de designafdeling, maar koos uiteindelijk voor interieurarchitectuur aan het ESA Saint-Luc in Brussel. Met deze opleiding achter de hand combineert hij vandaag twee verschillende praktijken: design en interieurarchitectuur. Die laatste nam een grote sprong vanaf 2010, toen zijn medeplichtige Kelly Claessens La Fabrika opende, een boetiek voor designmeubelen. Samen bieden zij klanten een complete dienstverlening aan voor design en inrichting. Daarnaast liet Benoît Deneufbourg zich opmerken met verschillende scenografische projecten. Deze ervaring verrijkt zijn bijzondere aanpak van de creatie van ruimtes. Het object tot zijn recht laten komen, een cultureel doel leesbaar maken, een compromis en dialoog vinden tussen verschillende werken, verschillende universa... De verschillende facetten van het vak kruisen en versterken elkaar in een praktijk waarin men de kwaliteiten van eerlijkheid, functionaliteit en soberheid vindt die kenmerkend zijn voor zijn design.

Wat is uw definitie van het vak van binnenhuisarchitect?

Het creëren van leefruimtes, binnen en buiten, is een multidisciplinair werk. Het staat in verband met andere sectoren: scenografie, grafiek, externe interventies. Interieurarchitectuur impliceert een globale reflectie die culturele, historische, praktische, technische, economische en esthetische aspecten omvat. Zij moet een visie op de hedendaagse (en toekomstige) leefomgeving voorstellen, die rekening houdt met de zintuigelijke, materiële, economische, constructieve en technologische gegevens die ons dagelijks leven bepalen. Van ruimte tot object moeten de projecten ten dienste staan van de mensen, hetgeen aandacht vereist voor hun verwachtingen en behoeften, maar ook voor de sociale en culturele ontwikkeling.

U legt vaak uit dat u tijdens uw architectuurstudies meer geïnteresseerd was in details (deurklinken, meubels, objecten, enz.). Is binnenhuisarchitectuur een kwestie van schaal?

Ik ben handiger met kleine dingen die ik kan beheersen. Ik ga graag naar de details, bestudeer het ergonomische aspect van een ruimte. Een schakelaar of stopcontact op de centimeter nauwkeurig plaatsen, materialen kiezen, spelen met verschillende lichtbronnen, de kleine trucjes vinden om een ruimte functioneler of gewoon aangenamer te maken, dat kost allemaal tijd. In de architectuur kun je het je niet altijd veroorloven. Ik wil graag de nodige tijd nemen. Het werk van de interieurarchitect verschilt echter van dat van de decorateur, waarvan rol beperkt is tot het geven van een sfeer aan een bepaalde ruimte. Hij definieert noch wijzigt ruimtes, hij kleedt ze aan. De visie van de interieurarchitect is globaler, hij brengt een verbinding tussen de verschillende ruimtes, de verschillende functies tot stand.

De interieurarchitect werkt aan de ruimtes, de structuur. Zijn je architectuurstudies daar een pluspunt voor?

Ja, ze gaven me het gereedschap, de technische bagage. Mijn bouwexpertise gebruik ik dagelijks voor mijn projecten voor interieurontwerp, op welke schaal dan ook. Ik realiseer me dat ik architectuur erg waardeer. De verbanden tussen het interieur en het exterieur zijn duidelijk. Maar je kunt niet overal een expert in zijn. Ik denk dat architect en interieurarchitect een heel mooie combinatie kunnen vormen.

Waarom geef je prioriteit in het bedenken van een interieur?

De keuze van materialen, materies en kleuren. Ik schrik ervoor terug om standaardmaterialen te gebruiken. Voor elk project voer ik zeer grondig onderzoek uit. Als ik voor een steen kies, voor een marmer, dan kies ik die steen zelf bij de leverancier, met de klant. Het is belangrijk voor mij om een steen te kiezen omwille van de schoonheid van de aderen, de textuur. Ik teken over het algemeen duidelijke lijnen om vrij zuivere volumes te krijgen. Een goede combinatie van materialen en kleuren moet karakter geven. Ik haat eentonigheid. Maar het zijn vooral de verlangens van de klant en de beperkingen van het project die het zullen definiëren ! Beperkingen zijn eigenlijk zeer heilzaam.

Tussen de twee oorlogen werd de verlichting een volwaardig decoratief element. Het is ook een structureel element. En eventueel communicatie [uithangborden...] Wat is het belang van licht in je werk? Hoe ga je om met de lichtkwestie?

Die is van primordiaal belang. De verlichting is uiteraard functioneel, maar speelt ook in op de perceptie die men heeft van een ruimte: ze wijzigt of nuanceert de indruk van grootte, van diepte. Naast het decoratieve aspect, beïnvloedt licht onze gewaarwordingen, onze gevoelens, ons gedrag. In dezelfde ruimte zorg ik ervoor om met verschillende lichtbronnen te spelen, om elk systematiek te vermijden want de parameters waarmee je rekening moet houden zijn talrijk en variabel. De technologieën op dit gebied hebben de afgelopen jaren een enorme ontwikkeling doorgemaakt. Daarom omring ik me waar nodig met de kennis van specialisten en leveranciers.

In de geschiedenis van de binnenhuisarchitectuur heeft de industrialisatie (en daarmee de massaproductie) zijn stempel gedrukt op het design. Gestandaardiseerd meubilair heeft zijn intrede gedaan in de interieurs. Vandaag zien we een terugkeer naar de creatie op maat, het ambacht, naar unieke stukken. Hoe verhoudt u zich tot deze trend?

Massaal geproduceerd design is de norm geworden en mensen zullen niet van de ene op de andere dag stoppen met het te kopen. Maar misschien kopen ze minder, om te investeren in mooie stukken, die duurzaam zijn in de tijd. In tijden van crisis, zoals wij die meemaken, hebben mensen troost nodig. Zich omringen met meer persoonlijke, meer unieke, meer menselijke objecten beantwoordt ongetwijfeld aan deze behoefte. Zo mogelijk proberen we zoveel mogelijk zelf te tekenen. De keukens, bijvoorbeeld, zijn specifiek ontworpen voor elke klant, in functie van de persoonlijkheid, de behoeften, de ideeën die ze hebben over de keukens en de maaltijden, de gewenste ergonomie.

Je geeft les in interieurdesign bij La Cambre. Wat is uw programma, uw visie op dit onderwijs?

Het is noodzakelijk om de studenten er toe te brengen om sterke ideeën en principes op een coherente en logische manier te ontwikkelen en hun kritisch denken aan te wakkeren. Mijn doel is om studenten te stimuleren om vernieuwende concepten en producten te creëren - zowel op het niveau van vorm als van integratie - door er verschillende parameters bij te betrekken, zoals het sociale aspect of de begrippen relatie en ergonomie. De workshop van interieurontwerp

is een plek van experimenteren, van intellectueel en praktisch leren. Een plaats die het nemen van risico's mogelijk maakt, maar die ook regelmaat vereist, zodat de student een volledige opleiding kan krijgen die hem in staat stelt het beroep uit te oefenen dat hij heeft gekozen.

Wat is er specifiek aan uw werk als scenograaf?

De inzet is heel anders. De vrijheden en beperkingen zijn anders dan bij de inrichting van een interieur. Je hebt niet langer één gesprekspartner, maar een aantal werken die geënceneerd moeten worden. Het is noodzakelijk om het thema van de tentoonstelling en het universum van de stukken waaruit ze bestaat te begrijpen. Om alles samen te brengen tot een coherent en leesbaar geheel. Bij deze oefeningen test ik graag materialen die een beetje verschillend zijn. Ik kan wat meer experimenteren dan in een interieur. Bovendien, aangezien de tijdsduur niet hetzelfde is en de levensduur van een scenografie over het algemeen niet veel langer is dan een paar maanden, zorg ik ervoor dat ik rekening hou met de recuperatie van het materiaal.

Nathalie Delsipée, Marie Pok

PRESS CONTACT

Hélène van den Wildenberg
Caracas Public Relations
+32 (0) 2 560 21 22
+32 (0) 495 22 07 92
info@caracascom.com

Persbeelden kunnen zonder paswoord gedownload worden op WWW.CARACASCOM.COM

paddle stool
© Cruso

Stick Hook

© Normann Copenhagen

Crossing chair

© Interni

Twist
© Interni

Pipeline
© Stephen Papandropoulos

Candle-plate

© Another Country

Donald chair

© Stephen Papandropoulos

PARTNERS

- . De vzw CID - centrum voor innovatie en design in Grand-Hornu is gesubsidieerd door de Provincie Henegouwen.
- . Met de steun van Federatie Wallonië-Brussel - sectie beeldende kunsten.
- . In het kader van de honderdste verjaardag van het cultuurbeleid in Henegouwen

**CID - centrum voor innovatie en design
in Grand-Hornu**

Site du Grand-Hornu
Rue Sainte-Louise 82
B-7301 Hornu

T: +32 (0) 65 65 21 21
F: +32 (0) 65 61 38 97
info.cid@grand-hornu.be

www.cid-grand-hornu.be
www.grand-hornu.eu
www.facebook.com/cidgrandhornu

COMMUNICATIEDIENST

Massimo Di Emidio
+32 (0) 65 61 39 11
massimo.di_emidio@hainaut.be

PERSCONTACT

Hélène van den Wildenberg
Caracas Public Relations
+32 (0) 2 560 21 22
+32 (0) 495 22 07 92
info@caracascom.com

VOORZITTER

Fabienne Capot

DIRECTRICE

Marie Pok

OPENINGSUREN

Dagelijks van 10 tot 18 uur, behalve op
maandag.
De site van Grand-Hornu is gesloten op
24, 25, 31 december en 01 januari.

De administratieve dienst is op
werkdagen bereikbaar van
8u00 tot 16u30.

TOEGANGSPRIJS

- Combiticket Site du Grand-Hornu /
CID / MAC's:
- Reductietarief: 2 of 5 €
- Groepstarief (minimum 15 pers.): 5 €
- Schoolgroepen: 2 €
- Gratis voor kinderen onder 6 jaar
- Gratis toegang de eerste zondag van
de maand
- Gratis rondleiding van dinsdag tot
vrijdag om 15.30, zaterdag om 11.00
en 15.30, zondag om 15.00 en 16.30
- Audio-gids om de historische site te
ontdekken (FR / NL / DUIJS / ENG / IT
/ SP): 2 €

RESERVATIES

Advance reservation required for guided
tours [by appointment] of exhibitions and/
or historic site [FR / DUTCH /
GERMAN / ENGL].
+32 (0) 65 61 39 02
reservations@grand-hornu.be

DE BRASSERIE VAN DE GRAND-HORNU

+32 (0) 65 61 38 76
brasserie@grand-hornu.be

